

Sygn. akt III PK 8/08

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 3 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie z powództwa P.H.P "Polski Tytoń" Spółki Akcyjnej
przeciwko B.U.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 lipca 2008 r.,

skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych [...]

z dnia 8 listopada 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód P.H.P „Polski Tytoń” Spółka Akcyjna wniósł w sprawie przeciwko B.
U. pozew o wydanie nakazu zapłaty nakazującego pozwanemu zapłatę 26.628,71

zł z odsetkami liczonymi od tej kwoty od 7 listopada 2004 r. do dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany był zatrudniony u strony powodowej na podstawie umowy o pracę z dnia 1 czerwca 2001 r. na stanowisku referent zbytu – przedstawiciel handlowy. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność materialną za szkodę wyrządzoną pracodawcy podpisując dnia 1 czerwca 2001 r. umowę o odpowiedzialności materialnej za powierzone mu mienie. Nadto w tym samym dniu zawarł umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej, która nakładała na niego odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną stronie powodowej do wysokości 50% powstałej szkody. Pozwany w dniu 11 kwietnia 2003 r. wykonując swoje obowiązki pracownicze pozostawił samochód oraz mienie pracodawcy w nim się znajdujące przed sklepem bez prawidłowego zabezpieczenia i udał się do klienta. Samochód został skradziony. Pracownik wezwany do naprawienia szkody odmówił zapłaty kwoty wskazanej przez pracodawcę.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2007 r., (wydanym po wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego przez ten Sąd w dniu 3 lutego 2005 r): I. zasądził od pozwanego B. U. na rzecz powoda kwotę 26.628,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w stosunku rocznym od dnia 25 lutego 2005 r. do dnia zapłaty; II. w pozostałym zakresie powództwo oddalił; III. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.764 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy po rozpoznaniu apelacji pozwanego, zaskarżającego powyższe orzeczenie w punkcie I, wyrokiem z dnia 8 listopada 2007 r.,: I. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego B.U. na rzecz P.H.P „Polski Tytoń” Spółki Akcyjnej kwotę w wysokości 26.628,71 zł zmniejszył do kwoty 13.314,35 zł; II. w pozostałym zakresie apelację oddalił, III. zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez pozwanego w skardze kasacyjnej wyłącznie w punkcie pierwszym rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie należy podkreślić, iż Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym skargę kasacyjną podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC

1998, nr 4, poz. 59, uznając je za aktualne także w odniesieniu do skargi kasacyjnej, zgodnie z którym nie jest dopuszczalna wykładnia zakresu zaskarżenia kasacji, gdyż powinna ona być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych.

W przedmiotowej sprawie w skardze kasacyjnej wyraźnie wskazano, iż zaskarża ona wyrok Sądu Okręgowego jedynie w tej części, w której Sąd obniżył kwotę zasądzoną wyrokiem Sądu pierwszej instancji. Jedynie z uzasadnienia skargi wynika, iż skarżący podważa rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji w zakresie w jakim Sąd ten nie zwolnił pozwanego z obowiązku zapłaty na rzecz powodowej Spółki całości zasądzonej przez Sąd pierwszej instancji kwoty, a jedynie zmniejszył ją o połowę. Rzecz jednak w tym, iż cel uzyskania rozstrzygnięcia oddalającego powództwo pracodawcy w całości, nie może być osiągnięty poprzez zaskarżenie wyroku Sądu Okręgowego wyłącznie w części obejmującej jego punkt pierwszy. Rozstrzygnięcie zawarte w tym punkcie stanowi bowiem zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji na korzyść pozwanego, gdyż zasądzoną od pozwanego B. U. na rzecz P.H.P „Polski Tytoń” Spółki Akcyjnej kwotę w wysokości 26.628,71 zł zmniejsza do kwoty 13.314,35 zł, a zatem uwzględnia w części apelację pozwanego pracownika. Rozstrzygnięcie niekorzystne dla wnoszącego skargę, bo nie uwzględniające jego apelacji co do pozostałej części kwoty zasądzonej od niego na rzecz pracodawcy, zawarte jest zaś w punkcie drugim wyroku Sądu drugiej instancji, w którym oddalono jego apelację w pozostałej części. Ten punkt rozstrzygnięcia Sądu rozpoznającego apelację pracownika nie został jednak przez niego w skardze kasacyjnej zaskarżony.

Według przeważającego poglądu doktryny warunkiem zaskarżalności orzeczenia jest interes skarżącego w takim zaskarżeniu, zachodzący w wypadku tzw. *gravamen*. *Gravamen* polega na niezgodności orzeczenia z żądaniem. Dlatego też przyjąć należy, że interes w zaskarżeniu orzeczenia zachodzący w razie niezgodności orzeczenia z żądaniem, czyli w wypadku *gravamen*, stanowi warunek dopuszczalności zaskarżalności orzeczenia. Oznacza to, że środek zaskarżenia jest dopuszczalny w zasadzie tylko od orzeczenia niekorzystnego dla strony. Na stanowisku takim stoi też Sąd Najwyższy, czego wyrazem są np. postanowienia z dnia 13 sierpnia 1997 r., I CKN 207/97 (niepubl.) i z dnia 5 września 1997 r.,

III CKN 152/97 (LEX nr 50615) oraz wyrok z dnia 20 maja 1999 r., I CKN 1139/97 (OSNC 2000, nr 1, poz. 6). Skarga kasacja wniesiona przez pozwanego w części dotyczącej wyroku Sądu Okręgowego, którym obniżona została kwota zasądzona wyrokiem sądu pierwszej instancji, jest zatem niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu.

Z tych względów na podstawie art. 373 w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.